

[Undervisningsministeren.]

skulle være af særlig god kvalitet. Jeg ved ikke, om det er et resultat, det ærede medlem er nået til gennem grundigere overvejelser. Mit indtryk er, at det er endogså særdeles fornem kunst, der er repræsenteret i denne bygning — fornem kunst, selvom man nok, hvad arkitekturen angår, kunne have tænkt sig andre løsninger.

Der kan være forskellige spørgsmål at tale om, og jeg for min part er parat til at tale om dem i al fredsommelighed og saglighed; men jeg vil unægtelig håbe, at der her i tinget vil være et flertal for at svare ja til forslaget.

Kristen Amby: Jeg skal ikke unødigt forlænge denne debat, men visse misforståelser tror jeg alligevel jeg må rette.

Jeg vil gerne sige til den højtærede undervisningsminister, at det, jeg vendte mig imod, var den form for dækning, der her er tale om: at man kæder denne bevilling og den foreslåede dækning sammen. Jeg omtalte udførligt, hvordan landets statsminister i 1942 havde foreslået de øvrige ministerier og Grønlands styrelse en indsats til støtte for kunsten; det drejede sig om en ordning, som havde været behandlet i et ministermøde, og jeg går ud fra, at hele ministeriet gik ind for det, hvilket var meget glædeligt, fordi ministeriet dengang rummede repræsentanter for alle demokratiske partier i landet. Jeg oplæste skrivelsen fra statsministeriet, og jeg kan læse et stykke af den igen:

„Da man må se en samfundsopgave i, at det kunstneriske og kulturelle arbejde fortsættes og udbygges tiderne til trods, skal statsministeriet under samtidig påpegen af den økonomiske nød, der hersker blandt landets bildende kunstnere, henstille til samtlige ministerier, at der ved opførelsen af nye statsbygninger søges midler afsat indenfor de pågældende byggesummer til bygningernes kunstneriske udsmykning, hvor en sådan udsmykning efter bygningsværkernes karakter og art må findes naturligt.“

Jeg nævnte dette på en sådan måde, at det klart måtte fremgå for den, der lyttede, at det var noget, jeg var enig i. Det, jeg sagde, var, at jeg ikke kan forstå, hvorfor man laver en sammenhæng mellem disse to

kunsthøjsskole. Jeg har ikke sagt, at jeg ønskede eet fond; der gør den højtærede undervisningsminister sig skyldig i en misforståelse; jeg har sagt, at jeg ikke kan forstå, hvorfor sagen skal finansieres på denne særlige måde.

Hvad jeg har sagt om droit de suite, er noget andet. Et forslag på denne linie har jo slet ikke været behandlet, eller i hvert fald har der ikke været stillet forslag om en sådan ordning i kommissionen. I kommissionen har man derimod drøftet en ordning, der lignede den ordning, man har i Norge, hvor der betales en afgift af al offentlig omsætning af kunst, og denne afgift bruges til at støtte kunstnerne. Det, jeg sagde, var, at jeg ville ønske, man kunne gennemføre en ordning, som medførte, at den kunstner, hvis værker solgtes videre — og senere tit til en meget høj pris — fik en del af den højere pris ved værkernes salg, eller at hans enke fik det. Det er altså noget andet end det, der er stillet forslag om.

Den højtærede minister syntes fuldkommen at have glemt eller ikke at have lagt mærke til, at jeg foreslog, at man gennemførte en ordning for støtte til kunst i al almindelighed — og for mig gerne således, at det blev fonds, der støttedes, eller direkte opgaver, der støttedes — ved hjælp af midler, der fremkom ved, at personer og selskaber fik lov at fradrage visse beløb i den skattepligtige indtægt, når disse beløb var givet til et kunsthøjsskole, som skulle støtte både kunsten og kunstnerne. Der er ikke noget mærkeligt i, at jeg kommer med et sådant forslag, for det flyder i luften med forslag om, at erhvervslivet skal have ret til at skabe økonomiske fonds og sociale fonds, således at de beløb, der hensættes deri, ikke skal beskattes. Det er en parallel hertil, jeg har tænkt mig, bl. a. fordi de midler, der må til, hvis kunsten virkelig skal støttes, er af en helt anden størrelsesorden end de beløb, der her er tale om — hvis det da skal batte noget.

Når jeg nævnte — og gjorde det ret skarpt, det skal jeg indrømme — et forslag, som ikke er gennemført, gjorde jeg det, fordi jeg finder, det er lidt urimeligt, at man kommer med smukke ord om støtte til kunsten og samtidig fastholder, at man ønsker gennemført et skatteforslag, som bl. a. går ud på, at indbo, hvis samlede